

Caterineta

Vaig córrer per arribar a temps al funeral de la persona que més m'estimava. Només hi havia la seva mare, que plorava desconsolada acompanyada per altres dones del poble. Quan vaig veure el taüt m'hi vaig abalançar; estava tancat i no la vaig poder contemplar per última vegada, abraçar-la i poder-me'n acomiadar. La seva mare m'ho va prohibir, em va dir que era millor que no.

Abatut i destrossat, me'n vaig anar del cementiri. La pluja queia sense parar sobre la tomba de la meva estimada. Era un dia gris i trist com no havia viscut mai. Per què només les dones havien anat al comiat de la meva Caterineta? No havia vist el seu pare ni el seu germà enlloc. Vaig passar per davant de la taverna del poble i eren tots allà, bevent vi. Vaig entrar per parlar amb el pare; volia saber què havia passat, per què havia mort, per què ell no havia assistit al funeral... Tots els homes em miraven. Només em va comentar que ella havia comès un error molt greu, que les dones no podien sortir de casa sense el permís d'un home. Que no podien ballar una dansa del dimoni, agafant-se de les mans dels homes. Es va girar i no em va voler donar més explicacions. Vaig insistir-hi, però no va donar resultat. Frenètic em va fer fora de la taverna.

El sol es ponía i donava pas a una llarga nit, fosca i tenebrosa. Havia parat de ploure. Entre els núvols es veia la lluna plena, grossa i brillant. La gent

entrava a casa seva i em miraven de reüll. Jo no entenia res. Per què ningú em deia què havia passat? Vaig arribar a casa. No parava de donar-hi voltes. Al cap d'unes hores de pensar i pensar, vaig recordar que les dones del poble cada nit de lluna plena es reunien al bosc. Vaig pensar que elles potser podien donar resposta als meus dubtes. Vaig agafar l'abric i em vaig endinsar en el bosc espès. Després d'haver caminat una estona, vaig veure unes llums. M'hi vaig acostar. Hi havia les dones del poble, la mare de la Caterineta i també la llevadora que l'havia ajudat en el part. Estaven fent un ritual per poder-li dir adeu. Havien encès una gran foguera i s'hi havien posat totes al voltant. Només al veure-les vaig plorar, vaig recordar tots els bonics moments que havíem passat junts: el seu somriure dolç, la seva veu suau dient que sempre m'estimaria... Em van acollir i em van convidar a seure al seu costat. Quan vaig tornar a estar més calmat els vaig preguntar què havia passat, per què havia mort, i per què ningú me'n deia res. Totes es van mirar i van sospirar.

La mare de la meva estimada Caterineta em va agafar de la mà i va començar a parlar: "La Caterineta va arribar a casa. Ja era tard, però va veure que a la plaça feien sardanes. Em va demanar si hi podia anar. Jo li vaig dir que el seu pare estava a punt d'arribar i que era millor que no. Ella va dir que era igual, que arribés a l'hora que volgués, que ella volia anar a ballar i que potser tu també hi aniries. M'hi vaig conformar i li vaig dir que sí. Al cap de molt poca estona va arribar el seu pare". Jo estava desconcertat amb la història, no sabia ben bé què volia dir-me. Continuava agafant-me la mà i va prosseguir. "El pare va dir que on era la Caterineta que no hi era per sopar. Jo

li vaig explicar que havia sortit a ballar a la plaça. Llavors va agafar unes cordes i un garrot a cada mà. Se'n va anar cap a la plaça". Va fer una pausa. Vaig veure com una llàgrima li lliscava per la galta i brillava amb la llum de la lluna. Em va estrènyer la mà. Li vaig demanar que continués explicant-t'ho, però no va poder. Sanglotava i no podia. Llavors la llevadora va continuar: "Jo era a la plaça i ho vaig veure tot. A la primera garrotada, un braç li va fer saltar. A la segona garrotada mig morta la va deixar, i a la tercera garrotada ben morta va quedar". Vaig comprendre llavors per què no me la van deixar veure.

Estava esgarriat i me'n vaig anar directe cap a la taverna on hi havia el pare. Els núvols van fer desaparèixer de nou les estrelles i la lluna. Tornava a ploure. Pels carrers mullats van baixar rius de sang que van venjar la mort de Caterineta.

(Relat inspirat en la cançó "Caterineta" o "A la plaça fan ballades".)